

Arrest

nr. 88 767 van 2 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 22 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2012.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Peter J.P. LIPS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Maymansing (Bangladesh). Sinds lang zou u lid geweest zijn van de Bangladesh Nationalist Party (“BNP”). Van 2001 tot 2005 zou u secretaris voor de Jubo Dal, de jeugdorganisatie van “BNP”, in uw wijk geweest zijn. Op 1 mei 2006 zou u valselyk beschuldigd zijn van moord op Zulekha Begum, een lid van de ‘Awami-League’. U verliet uw dorp op 1 mei 2006. Vervolgens ging u naar Maymansing bij verwanten en u verbleef ook twee en een halve maand in Dhaka. Op 6 september 2006 zou u valselyk beschuldigd geweest zijn voor afpersing door Riton, een lid van de ‘Awami-League’. U zou Bangladesh

verlaten hebben op 15 oktober 2006. Nadat u Bangladesh verliet zou u op 20 oktober 2006 valselijk beschuldigd zijn van illegaal wapenbezit. Vanuit Dhaka zou u per vlucht naar Turkije gereisd hebben. U reisde verder te voet, met een boot en per truck naar Griekenland. U vroeg geen asiel aan in Griekenland. U verliet Griekenland in november 2011 omdat u daar geen job konden vinden en u daar niet goed behandeld werd. Per vliegtuig reisde u naar Italië. Vanuit Italië kwam u per trein naar België. U vroeg in België asiel aan op 23 november 2011.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een partijbrief (fax), een 'chairmencertificaat' (fax) en drie verklaringen van uw broer (fax) en originele tickets (trein en vliegtuig).

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiare Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

In eerste instantie haalde u aan dat u in Griekenland geen asiel hebt aangevraagd (zie gehoorverslag CGVS p.11). Nochtans zou u volgens uw verklaringen op dat ogenblik reeds betrokken zijn in drie verschillende aanklachten in Bangladesh. De vaststelling dat u na aankomst in Griekenland zelfs geen moeite deed om asiel aan te vragen, breekt de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees reeds danig af. U gaf aan dat u naar Griekenland kwam om te werken (zie gehoorverslag CGVS p.11). U kon echter geen werk vinden in Griekenland en dit zou één van de redenen zijn dat u naar België was gekomen (zie gehoorverslag CGVS p.12 en p.16). U stelde dat u niet naar Bangladesh zou kunnen terugkeren omdat u niets hebt en de financiële situatie heel slecht is (zie gehoorverslag CGVS p.20). Hieruit blijkt dan ook dat uw asielaanvraag in België eerder steunt op economische gronden dan op een nood aan bescherming wegens een gegronde vrees voor vervolging.

Wat hier ook van zijn, dat uw ingeroepen problemen in Bangladesh niet aannemelijk zijn, blijkt ook uit andere vaststellingen.

Zo kan er omwille van volgende redenen geen geloof worden gehecht aan uw beweerd politiek lidmaatschap van de "BNP". U zou sinds 1978 lid zijn van de "BNP", echter was u toen nog niet geboren (zie gehoorverslag CGVS p.7). Toen het CGVS u hierop wees, gaf u aan dat u zich het jaar waarin u lid werd niet herinnerde maar dat u sinds uw jeugd betrokken was bij de partij (zie gehoorverslag CGVS p.7). Echter bij de Dienst vreemdelingenzaken dd. 14 december 2011 gaf u aan dat u in 2001 lid werd van de "BNP" (zie vragenlijst CGVS, punt 3.3, p.3). Na confrontatie door het CGVS stelde u dat u secretaris werd in 2001 en dat u sinds lang betrokken was bij de partij (zie gehoorverslag CGVS p.7). Dit kan echter niet overtuigen. U stelde verkeerdelijk dat "BNP" staat voor 'Bangladesh National Party', wat opmerkelijk is aangezien u aangaf dat u sinds lang met uw broer meeging naar meetings van de partij (zie gehoorverslag CGVS p.7 en document 2, blauwe map). Het is dan ook opvallend dat u de correcte naam van de partij waarvan u lid zou zijn en waarvan u naar meetings ging, niet kan weergeven. Het is ook bevreemdend dat u geen enkele deelorganisatie van de "BNP" kan aangeven terwijl u net beweert secretaris te zijn geweest van de Jubo Dal, de jeugdorganisatie van "BNP" (zie gehoorverslag CGVS p.8). U kon ook geen hoofdprincipes aangeven van de "BNP" en u bleef vaag over concrete politieke standpunten van de "BNP" (zie gehoorverslag CGVS p.8). Toen u werd gevraagd hoe deze politieke standpunten verschillen van andere politieke partijen, kon u enkel aangeven dat "BNP" beter is en het een goede partij is (zie gehoorverslag CGVS p.8). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerd politiek profiel. U legde een partijbrief neer, echter betreft dit slechts een fax (zie document 1, groene map). Bovendien kon u niet aangeven wat de inhoud van dit document was, sterker zelfs, u zou de partijbrief niet eens gelezen hebben (zie gehoorverslag CGVS p.9). Vervolgens gaf u aan dat u het wel las maar dat u zich niets herinnerde (zie gehoorverslag CGVS p.9). Dit document heeft dan ook geen enkele bewijswaarde aangaande uw beweerd politiek profiel. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw politiek profiel, kan er bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u omwille van uw politieke activiteiten in Bangladesh vervolgd zou worden (zie gehoorverslag CGVS p.14).

Voorts kan er ook geen geloof worden gehecht aan de beweerd rechtszaken tegen u in Bangladesh. Zo was uw kennis aangaande de beweerd rechtszaken beperkt en toonde u ook weinig interesse in uw rechtszaken. Aangaande de moordzaak kon u enkel aangeven wanneer en wie de zaak ingediend heeft. U gaf zelf aan geen details over de zaak te kennen (zie gehoorverslag CGVS p.15). Dit bleek

ook duidelijk toen het CGVS u een paar vragen stelde over de rechtszaak, waarop u telkens het antwoord schuldig bleef (zie gehoorverslag CGVS p.15). Betreffende de tweede rechtszaak kon u enkel stellen dat het over afpersing ging en wanneer ze werd ingediend en door wie. Weer kon u niet antwoorden op de vragen die het CGVS u stelde over uw rechtszaak en gaf u zelf aan dat u er niets van afweet (zie gehoorverslag CGVS p.15 en p.16). De derde rechtszaak zou ingediend zijn na uw vertrek uit Bangladesh en wederom kon u hier niets over vertellen (zie gehoorverslag CGVS p.16). U stelde dat er een arrestatiebevel zou uitgevaardigd zijn maar u kon niet aangeven wanneer het werd uitgevaardigd of wie het uitgevaardigd heeft (zie gehoorverslag CGVS p.16 en p.17). U legde hiervan ook geen document neer. Het is opvallend dat u zo weinig kennis hebt over de rechtszaken aangezien de eerste twee rechtszaken de aanleiding vormden voor uw vertrek uit Bangladesh en het hier om ernstige misdrijven gaat. U vertoonde ook weinig interesse om u te informeren naar de rechtszaken. Nochtans hebt u regelmatig contact met uw broer en zou deze een advocaat ingehuurd hebben na de eerste rechtszaak (zie gehoorverslag CGVS p.13). U had aan hem dan ook meer uitleg kunnen vragen. Daarenboven had u reeds in Griekenland contact met uw broers, met enkele vrienden en met leden van uw partij, u had aan hen ook informatie kunnen vragen of documenten aangaande de beweerdde rechtszaken (zie gehoorverslag CGVS p.6). Uw broer zou u echter gezegd hebben dat u zich geen zorgen moest maken en dat hij het zou afhandelen (zie gehoorverslag CGVS p.16). Dit is echter geen afdoende reden waarom u zo weinig kennis hebt aangaande de beweerdde rechtszaken. U gaf aan dat u drie documenten neerlegde aangaande de beweerdde rechtszaken (zie gehoorverslag CGVS p.12). U kon niets over deze documenten vertellen (zie gehoorverslag CGVS p.13). Dit is opvallend aangezien u beweerdde deze gelezen te hebben (zie gehoorverslag CGVS p.13). Het CGVS overliep deze documenten met een Bengaalse tolk en stelde vast dat deze documenten geen juridische documenten betreffende uw rechtszaken zijn maar slechts verklaringen van uw broer die enkel aangeeft dat er rechtszaken tegen u zijn in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.14). Overigens betreffen het hier faxen (zie document 4, groene map), waaraan geen enkele bewijswaarde kan gehecht worden. Uit de documenten blijkt dat u deze ontvangen hebt, amper twee dagen voor het gehoor bij het CGVS, wat overigens wijst op een gesolliciteerd karakter. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan de beweerdde rechtszaken, noch aan de voorgelegde documenten.

Aldus kon u uw asielrelaas niet aannemelijk maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw asielrelaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiäre Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De tickets aangaande uw reisweg van Griekenland naar België kunnen zondermeer aanvaard worden. Uw 'chairmenscertificaat' kan aanvaard worden maar is geen sluitend bewijs van identiteit aangezien dit document geen foto bevat en dus niet kan worden nagegaan of het hier wel degelijk om uw persoon gaat. Het CGVS voegt hier nog aan toe dat u verklaarde geen data te kennen (zie gehoorverslag CGVS p.14). Echter kon u wel gedetailleerd enkele data aangaande uw persoonlijk leven aangeven, zodoende is dit geen afdoende verklaring voor eventuele lacunes in uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 62 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

De verzoekende partij wijst erop dat de verwerende partij haar identiteit niet betwist omdat zij de nationaliteit niet in vraag stelt, noch haar afkomst. Zij argumenteert dat het voorbehoud dat zij formuleert met betrekking tot de "*chairmanscertificaat*" omdat deze geen foto bevat geen afbreuk kan doen aan voorgaande vaststelling.

Zij stelt verder dat de beweerdelijke lacunes in data evenmin afbreuk doen aan het voorgaande omdat zij haar verhaal chronologisch kon vertellen wat betekent dat zij feiten correct kon situeren in perspectief tot de data die zij wel kende en dit meedeelde.

Vervolgens verwijst zij naar de motivering van de bestreden beslissing en naar de drie redenen die de verwerende partij heeft opgegeven als motieven waarom zij haar nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maakte.

Ten eerste stelt zij dat de verwerende partij haar verwijt dat zij geen asiel in Griekenland aanvraagde. De verzoekende partij argumenteert dat dit verwijt absurd is omdat de commissaris-generaal evengoed als de smokkelaar van de verzoekende partij weet dat er in Griekenland geen serieuze asielaanvraag kan worden ingediend. Zij licht toe dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) de lidstaten heeft verboden kandidaat asielzoekers naar Griekenland terug te zenden omdat Griekenland de minimumgaranties voor een asielprocedure niet kan garanderen. Zij verwijst naar de zaak bij het EHRM inzake Yoh-Ekale Mwanje vs. Belgique nr. 10486/10 van 20 december 2011, <http://cmiskp.echr.coe.int/>.

Zij stelt verder dat uit de bewijsstukken haar geplande reis naar België blijkt. Zij stelt verder dat zij geen economische vluchteling is omdat zij eigendommen bezat die zij evenwel verkocht om haar vluchtreis te financieren. De verwerende partij kan uit dit verhaal niet redelijk enige redenen voor een asielaanvraag om economische gronden vinden.

Ten tweede zou de verwerende partij geen geloof hechten aan haar betrokkenheid en het lidmaatschap van de BNP. Zij benadrukt dat zij chronologisch haar verhaal correct heeft weergegeven dat zij met haar broer die reeds lid was van de BNP mee ging toen zij in de zesde of zevende graad school liep en zij toen ook lid was. Zij stelt dat zij secretaris werd in 2001 van Jubo Dal, van de vijfde "*Ward*". Zij licht toe dat de BNP in haar dorp verschillende *wards* organiseerde. Zij stelt dat deze gegevens uit verschillende antwoorden op verschillende vragen blijken geven, in tegenstelling tot de verkeerdelijk bewering van de verwerende partij, dat zij wel kennis heeft van de lokale organisatie van het BNP. Zij verwijst hieromtrent naar het verhoorverslag van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Wat betreft de juiste uitspraak van het letterwoord BNP voert zij aan dat dit haar niet verweten kan worden daar zij antwoordde in het Bangla en een eventuele afwijking in de juiste uitspraak aan de tolk moet worden toegeschreven en het daarom niet draagkrachtig is om tot de bestreden beslissing te komen.

Zij voert verder aan dat de verwerende partij de lokale politiek verwacht met deze op landelijke niveaus en het perfect aannemelijk is dat zij BNP ervaart als een goede partij die arme mensen helpt. Zij stelt dat de beschrijving van het politiek project BNP om de wet te controleren en discipline en wetgeving alsook de religie te verstevigen en vrede voor het land te benaarstigen dan wel een volkse perceptie en volks begrip van de partij BNP mag zijn maar dit daarom niet minder waar is. Zij verwijst ook hier naar pagina 7 en 8 van het gehoorverslag. De verzoekende partij laat gelden dat het niet aan de verwerende partij toekomt om haar eigen Europese opvatting van politieke kennis als enige juiste in de plaats te stellen en deze kennis als enige overtuigende voor een politiek engagement op te leggen.

Wat betreft het motief van de verwerende partij dat zij geen documenten met betrekking tot de rechtszaken neerlegt tot staving van haar gegronde vrees voor haar leven, fysieke integriteit en vrijheid omwille van politieke redenen, merkt zij op dat het "*chairmanscertificaat*" wel wordt aanvaard door de verwerende partij. Aangaande de verwijzing van de verwerende partij naar het CEDOCA document waaruit blijkt dat er vele valse en corrupte documenten in omloop zijn in Bangladesh wijst zij erop dat zij geen dergelijke documenten neerlegt waardoor het haar dus niet kan verweten worden dat zij geen authentieke documenten tot staving van haar asielaanvraag neerlegt. Zij voert aan dat met het document wordt aangetoond dat haar verhaal aannemelijk is dat hij gemakkelijk valselijk wordt beschuldigd.

Zij herhaalt dat uit haar verhaal duidelijk blijkt dat haar oudere broer als voorbeeld een leider is en zijn woord wordt geloofd zodoende het haar niet verweten kan worden dat zij volle vertrouwen heeft in de afhandelingen van de valse beschuldigingen jegens haar door haar broer. Zij stelt dat deze interfamiliale relatie een gewone zaak is in het maatschappelijk leven van de verzoekende partij.

Zij meent dat haar verhaal afwijkt van de te verwachten courante praktijken met valse documenten zoals blijkt uit het CEDOCA-document van de verwerende partij en zij geeft aan dat haar procedurestukken geen valse documenten zijn en hieruit het individuele karakter van het verhaal van de verzoekende partij blijkt. Zij stelt dat het voorgaande eerder wijst op een waar verhaal dan op een gebrek aan bewijs. Zij voert verder aan dat indien de Raad oordeelt dat zij geen recht heeft op de vluchtelingenstatus zij wel recht heeft op de subsidiaire beschermingsstatus. De verzoekende partij voert aan dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas geen pertinent criterium is voor de beoordeling van een reëel risico op ernstige schade die ook uit folteringen of onmenselijke behandeling of bestraffingen kan bestaan bij de verplichte terugkeer van de verzoekende partij naar zijn land van herkomst. Zij voert aan dat het artikel 48/4, a) en b) van de vreemdenlinweg niet worden beoordeeld terwijl zij thans een vrees in die zin uitspreekt, daar zij in het bijzonder vreest voor de autoriteiten en de lokale leiders van Awami en de lokale "chairman" van Awami.

De verzoekende partij voert aan dat het motief als zou de verklaring ongeloofwaardig zijn, niet beslissend kan ingeroepen worden omdat in de eerste plaats moet gekeken worden naar de omstandigheden zoals die uit vaststaande feiten blijken om zo de nood aan internationale bescherming te beoordelen. De verzoekende partij wijst erop dat de verwerende partij *in casu* stukken aan het administratief dossier voegt waaruit blijkt dat omwille van de corruptie in alle gelederen van de Bengaalse maatschappij het inroepen van de nationale bescherming geen enkele garantie op bescherming biedt, terwijl integendeel uit deze stukken blijkt dat de keuze die de verzoekende partij maakt om geen bescherming in te roepen aannemelijk is.

De verzoekende partij voert aan dat dit een schending uitmaakt van het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Zij argumenteert dat de enkele verwijzing naar de afwezigheid van een gewapend intern conflict in het land van herkomst geenszins kan volstaan om het recht op subsidiaire bescherming over de hele lijn af te wijzen zonder verder onderzoek naar andere redenen die de wet vermeldt en die deze internationale bescherming rechtvaardigen. De verzoekende partij stelt dat de ingeroepen motieven niet draagkrachtig zijn of niet pertinent om de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in elk geval uit te spreken. De bestreden beslissing is volgens haar dan ook niet deugdelijk en de motieven kunnen de beslissing niet schragen.

2.2. De verzoekende partij klaagt de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna wet van 29 juli 1991) aan evenals de schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

De verzoekende partij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De

materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2. De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Waar de verzoekende partij aldus te kennen geeft niet akkoord te gaan met de bestreden beslissing dient de Raad vast te stellen dat dit geen dienstig verweer is daar zij niet tegemoet komt aan de bewijslast zoals hierboven uiteengezet. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing herhaalt en ontkent kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer.

Daar waar de verzoekende partij stelt dat het feit dat er geen verweernota neergelegd werd door de verwerende partij betekent dat de feiten bewezen zijn, stelt de verwerende partij dat er geen verweernota neergelegd werd omdat de bestreden beslissing een sterke beslissing betreft terwijl het verzoekschrift een zwak verzoekschrift betreft. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij geen rechtsgrond aanhaalt waarop zij haar stelling steunt en de Raad meent dat deze stelling in rechte faalt.

Wat betreft het motief van de commissaris-generaal aangaande het feit dat zij geen asielaanvraag indiende in Griekenland verwijst de Raad vooreerst naar het voormelde onderdeel van de motivering van de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“(…)

In eerste instantie haalde u aan dat u in Griekenland geen asiel hebt aangevraagd (zie gehoorverslag CGVS p.11). Nochtans zou u volgens uw verklaringen op dat ogenblik reeds betrokken zijn in drie verschillende aanklachten in Bangladesh. De vaststelling dat u na aankomst in Griekenland zelfs geen moeite deed om asiel aan te vragen, breekt de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees reeds danig af. U gaf aan dat u naar Griekenland kwam om te werken (zie gehoorverslag CGVS p.11). U kon echter geen werk vinden in Griekenland en dit zou één van de redenen zijn dat u naar België was gekomen (zie gehoorverslag CGVS p.12 en p.16). U stelde dat u niet naar Bangladesh zou kunnen

*terugkeren omdat u niets hebt en de financiële situatie heel slecht is (zie gehoorverslag CGVS p.20). Hieruit blijkt dan ook dat uw asielaanvraag in België eerder steunt op economische gronden dan op een nood aan bescherming wegens een gegronde vrees voor vervolging.
(...)"*

De gehele redenering van de verzoekende partij aangaande de kwaliteit van de asielprocedure in Griekenland is in deze niet relevant daar dit geenszins afbreuk doet aan het feit dat zij zelf geen asielaanvraag heeft ingediend. Dit wordt eveneens niet betwist door de verzoekende partij. Wat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft beslist aangaande individuele asielzaken is ook niet relevant daar dit individuele zaken betreffen waaruit geenszins dergelijke algemene redenering kan uit worden afgeleid en dit hoe dan ook geen afbreuk doet aan de vaststelling dat zij geen asielaanvraag indiende in Griekenland, waar zij gedurende vijf jaar verbleef.

Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij/zij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient terwijl verzoeker geen asielaanvraag indiende en er gedurende vijf jaar verbleef meer bepaald van oktober 2006 tot november 2011. Wat het gebrek aan bewijs en de geloofwaardigheid van het asielrelaas betreft stelt artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet : « *De Commissaris-generaal kan, wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoon met stukken of andere bewijzen, de asielaanvraag geloofwaardig achten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:*

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;"

De Raad meent dat de door verzoeker aangehaalde redenen niet overtuigen.

Bovendien verklaarde de verzoekende partij zelf dat zij naar Griekenland kwam voor werk (gehoor, p. 11), geen job had in Griekenland en er overvallen werd als zij buitenkwam en stelt zij dat zij daarom naar België is gekomen. Zij verklaarde tevens dat zij niet naar haar land kan terugkeren daar zij niets heeft en haar financiële situatie heel slecht is. Gelet op het feit dat de verzoekende partij dit voormelde verklaarde en gelet op het feit dat de verzoekende partij tijdens haar vijfjarig verblijf in Griekenland geen asielaanvraag indiende na haar vlucht uit haar land van herkomst, is het redelijk om uit deze elementen af te leiden dat zij haar asielaanvraag steunt op economische gronden en zij niet aannemelijk maakt dat haar aanvraag steunt op een nood aan bescherming wegens een gegronde vrees voor vervolging. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij ook voor het overige haar asielrelaas niet aannemelijk gemaakt heeft.

Wat betreft het beweerd politieke profiel van de verzoekende partij verwijst de Raad eveneens naar het relevante onderdeel van de bestreden beslissing dat luidt als volgt:

"(...)

Zo kan er omwille van volgende redenen geen geloof worden gehecht aan uw beweerd politiek lidmaatschap van de "BNP". U zou sinds 1978 lid zijn van de "BNP", echter was u toen nog niet geboren (zie gehoorverslag CGVS p.7). Toen het CGVS u hierop wees, gaf u aan dat u zich het jaar waarin u lid werd niet herinnerde maar dat u sinds uw jeugd betrokken was bij de partij (zie gehoorverslag CVVS p.7). Echter bij de Dienst vreemdelingenzaken dd. 14 december 2011 gaf u aan dat u in 2001 lid werd van de "BNP" (zie vragenlijst CGVS, punt 3.3, p.3). Na confrontatie door het CGVS stelde u dat u secretaris werd in 2001 en dat u sinds lang betrokken was bij de partij (zie gehoorverslag CGVS p.7). Dit kan echter niet overtuigen. U stelde verkeerdelijk dat "BNP" staat voor 'Bangladesh National Party', wat opmerkelijk is aangezien u aangaf dat u sinds lang met uw broer meeging naar meetings van de partij (zie gehoorverslag CGVS p.7 en document 2, blauwe map). Het is dan ook opvallend dat u de correcte naam van de partij waarvan u lid zou zijn en waarvan u naar meetings ging, niet kan weergeven. Het is ook bevreemdend dat u geen enkele deelorganisatie van de "BNP" kan aangeven terwijl u net beweert secretaris te zijn geweest van de Jubo Dal, de jeugdorganisatie van "BNP" (zie gehoorverslag CGVS p.8). U kon ook geen hoofdprincipes aangeven van de "BNP" en u bleef vaag over concrete politieke standpunten van de "BNP" (zie gehoorverslag CGVS p.8). Toen u werd gevraagd hoe deze politieke standpunten verschillen van andere politieke partijen, kon u enkel aangeven dat "BNP" beter is en het een goede partij is (zie gehoorverslag CGVS p.8). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerd politiek profiel. U legde een partijbrief neer, echter betreft dit slechts een fax (zie document 1, groene map). Bovendien kon u niet aangeven wat de inhoud van dit document was, sterker zelfs, u zou de partijbrief niet eens gelezen hebben (zie gehoorverslag CGVS p.9). Vervolgens gaf u aan dat u het wel las maar dat u zich niets herinnerde (zie

gehoorverslag CGVS p.9). Dit document heeft dan ook geen enkele bewijswaarde aangaande uw beweerd politiek profiel. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw politiek profiel, kan er bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u omwille van uw politieke activiteiten in Bangladesh vervolgd zou worden (zie gehoorverslag CGVS p.14). (...)"

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zowel vage verklaringen als tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande haar politieke betrokkenheid bij de BNP. De verzoekende partij beweert zeer lang betrokken geweest te zijn in deze partij en het is dan ook merkwaardig dat zij geen toelichting kan bieden aangaande de hoofdprincipes van de partij. Deze vaststelling strookt geenszins met het beweerde politieke profiel van de verzoekende partij. De commissaris-generaal stelde logischerwijze enkele vragen omtrent deze partij en de stelling als zou de commissaris-generaal zijn eigen Europese politieke opvatting als enige juiste in de plaats zetten en deze kennis als enige overtuigende voor een politiek engagement opleggen, kan geenszins worden aangenomen. In de bestreden beslissing wordt louter vastgesteld dat de verzoekende partij geen toelichting kan geven omtrent de structuur en de principes van de BNP. De Raad schaart zich achter dit onderdeel van de bestreden beslissing daar het politieke profiel van de verzoekende partij de kern van haar asielrelaas betreft en de voormelde vaststellingen haar geloofwaardigheid ondermijnen. Daargelaten de vraag of de juiste uitspraak van het letterwoord BNP al dan niet aan de verzoekende partij verweten worden en of dit al dan niet vertaalfout betreft, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij haar verklaringen dienaangaande niet aannemelijk heeft gemaakt.

Wat betreft de motivering aangaande de beweerde rechtszaken wijst de Raad erop dat er in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat de verzoekende partij zeer weinig kennis heeft aangaande de beweerde rechtszaken en ook weinig interesse toonde in haar rechtszaken. Waar de verzoekende partij aanvoert dat zij steunt op de afhandelingen van haar broer en zij aangeeft niet akkoord te gaan met de commissaris-generaal voert de Raad aan dat dit allerminst overtuigend is. De Raad meent dat van iemand die zijn land van herkomst heeft ontvlucht omwille van bepaalde problemen enige interesse/belangstelling mag worden verwacht in zijn problemen. Uit het administratief dossier blijkt evenwel een duidelijk gebrek aan interesse van verzoekende partij. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van de beweerde vrees voor vervolging. Het loutere feit dat de verzoekende partij niet akkoord gaat met de commissaris-generaal is uiteraard geen dienstig verweer. De Raad stelt verder vast dat de vaststelling van de verzoekende geschraagd worden door de stukken uit het administratief dossier.

Bijkomende wordt er vastgesteld dat de verzoekende partij ook geen documenten neergelegd heeft aangaande deze rechtszaken. Ter zitting toont verzoeker een aantal onvertaalde documenten die volgens hem betrekking hebben op deze rechtszaken. Verzoeker stelt dat hij deze documenten een maand geleden ontvangen heeft. Hij verzoekt de behandeling van de zaak uit te stellen om een vertaling te kunnen voorleggen. De Raad stelt vast dat dit stuk in een andere taal dan deze van de rechtspleging is opgesteld en niet vergezeld is van een voor eensluidende verklaarde vertaling. In toepassing van artikel 8 PR RvV beslist de Raad dit document niet in overweging te nemen. Verzoeker verklaart uiteindelijk dat hij de betrokken stukken niet wenst neer te leggen.

Wat betreft de neergelegde documenten verwijst de Raad naar het volgende onderdeel van de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"(...)

U gaf aan dat u drie documenten neerlegde aangaande de beweerde rechtszaken (zie gehoorverslag CGVS p.12). U kon niets over deze documenten vertellen (zie gehoorverslag CGVS p.13). Dit is opvallend aangezien u beweerde deze gelezen te hebben (zie gehoorverslag CGVS p.13). Het CGVS overliep deze documenten met een Bengaalse tolk en stelde vast dat deze documenten geen juridische documenten betreffende uw rechtszaken zijn maar slechts verklaringen van uw broer die enkel aangeeft dat er rechtszaken tegen u zijn in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.14). Overigens betreffen het hier faxen (zie document 4, groene map), waaraan geen enkele bewijswaarde kan gehecht worden. Uit de documenten blijkt dat u deze ontvangen hebt, amper twee dagen voor het gehoor bij het CGVS, wat overigens wijst op een gesolliciteerd karakter. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan de beweerde rechtszaken, noch aan de voorgelegde documenten.

(...)"

De Raad wijst erop dat er nergens wordt gemotiveerd dat dit valse documenten zijn maar dat er wordt op gewezen dat deze documenten gekopieerde documenten zijn waaraan men geen bewijswaarde kan geven daar deze makkelijk door knipwerk en plakwerk bewerkt kunnen worden. De verwijzing naar het CEDOCA document en de vaststelling dat er vaak corrupte en valse documenten in omloop zijn in haar land van herkomst, is aldus niet relevant daar de verwerende partij nergens in die zin motiveert. Wat betreft het "chairmanscertificaat" benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing dat dit document geen foto bevat en er dus niet kan worden nagegaan kan worden of het hier wel degelijk om de verzoekende partij gaat. De Raad deelt in deze de mening van de verwerende partij. De verzoekende partij gaat wederom uit van een verkeerde lezing van de motivering van de bestreden beslissing.

De stelling van de verzoekende partij dat dit alles eerder wijst op een waar verhaal dan op een gebrek aan bewijs overtuigt niet. De verzoekende partij gaat er bovendien aan voorbij dat men aan een document slechts bewijswaarde kan ontfangen indien dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is. De argumentatie van de verzoekende partij bevat geen enkele concrete repliek met betrekking tot de diverse vaststellingen verwoord in de bestreden beslissing, zodat deze onverkort gehandhaafd blijven. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij in gebreke blijft.

Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat de verzoekende partij niet aantoont een gegronde vrees voor vervolging te koesteren in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en schaaft zich achter de bestreden beslissing, dewelke de Raad beaamt en overneemt.

Er kan evenmin worden gesteld dat er op basis van dezelfde feiten wel zou kunnen worden besloten tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet. Uit de bestreden beslissing blijkt dat uit het geheel van motieven in de bestreden beslissing de commissaris-generaal heeft geoordeeld tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat de motieven geheel of gedeeltelijke gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen doet geen afbreuk aan voormelde vaststelling. De stelling van de verzoekende partij als zou het artikel 48/4 a) en b) van de vreemdelingenwet niet zijn onderzocht mist feitelijke grondslag.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Derhalve kan aan verzoekster ook de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van voormelde wet, niet worden toegekend.

Het verzoek van verzoekster om de bestreden beslissing te hervormen, minsten om de beslissing te vernietigen en het dossier terug te zenden naar de commissaris-generaal kan niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS